

تاریخ جاده‌ی ابریشم را دست داشتم به فارسی رسیدم

به کوشش دکتر ابوالفضل بختیاری
عکس: رضا بهرامی

تویوکو موریتا، پژوهشگر ژاپنی
درباره‌ی تعلیم و تربیت
ابتدایی ژاپن و ایران می‌گوید

به معلم جواب می‌دهد. به همین ترتیب در همه‌ی درس‌ها دسته‌بندی می‌کنند. در ورزش هم همین طور گروه‌بندی می‌کنند. موقع ناهار هم یک گروه را تشکیل می‌دهند و گروهی با هم ناهار می‌خورند، آموزگار هم می‌نشینند و نگاه می‌کند. بعد از وقت ناهار هم خود داش آموزان سالان غذاخوری را تمیز می‌کنند.

در نظام آموزشی ژاپن چه کار کرده‌اند که بچه‌ها خودشان داوطلبانه کار را به‌شكل گروهی انجام می‌دهند؟ معلم هم راهنمایی می‌کند، اما بیشتر هنگامی که دانش آموز سال اول وارد مدرسه شد، می‌بیند که دانش آموزان سال دوم و سوم چطور با هم گروهی کار می‌کنند، چگونه نظافت می‌کنند. دانش آموزان دوم، سوم و چهارم راهنمایی بچه‌های بالاتر یاد می‌گیرند که چه کارهایی انجام دهند.

آیا معلم‌های ژاپن در مدارس ابتدایی جلسه دارند و با هم حرف می‌زنند؟ گفتید در دفتر مدرسه معلم‌های ابتدایی در مورد مسائل مشترک حرف می‌زنند!

دیبرستان تقسیم می‌شود و تا آخر دوره‌ی راهنمایی تحصیلی اجباری و رایگان است.

خانم دکتر، اجازه بدید به آموزش ابتدایی و شش سال اول بپردازیم؛ مدارس شما چه ویژگی هایی دارند؟ یک خصوصیت ژاپنی‌ها این است که کار گروهی زیاد انجام می‌دهند. در بازار کار نیز همین طور است. آن‌ها بعد از اینکه تحصیلاتشان تمام می‌شود وارد بازار کار می‌شوند، باید گروهی کار کنند. در ژاپن همین که یک نفر استعداد داشته باشد، فایده ندارد. اگر یک نفر خیلی استعداد داشته باشد، حساسیت ایجاد می‌کند و در نظر دیگران خوب نیست.

آیا کار گروهی در مدرسه از طرف معلم‌ها و برنامه‌ی آموزشی تشویق می‌شود؟

در دوران ابتدایی معلم و نظام آموزشی همه بر کار گروهی تأکید دارند. در درس هم همین طور است، یک گروه چهار یا پنج نفر را دسته‌بندی می‌کنند و موضوعی به آن‌ها می‌دهند تا با هم مشورت کنند. آن‌ها با هم نتیجه می‌گیرند و از بین خودشان یک سرگروه انتخاب می‌کنند و آن شخص

تویوکو موریتا، پژوهشگری است که به ایران علاقه‌مند است و زبان و ادبیات فارسی رادر دانشگاه اوزاکا خوانده است. او هم‌چنین فوکلیسانس روابط بین الملل با تخصص ایران است و در دوره‌ی دکترای روابط بین‌الملل نیز همه چیز درباره‌ی ایران از جمله چگونگی آموزش و پرورش آن را مطالعه و تحقیق می‌کند. می‌گوید: «بعد از انقلاب اسلامی به مطالعه‌ی نظام آموزش و پرورش ایران پرداختم. از پانزده سال پیش در ایران از کلاس‌ها بازدید می‌کردم. به نظر من روش تدریس در کشور شما خیلی جالب است. حرف زدن بچه‌ها خیلی مهم است. در اینجا دانش آموزان صحبت می‌کنند اما در ژاپن بچه‌ها ساكت می‌شينند».

در ادامه برای آشنایی بیشتر و مقایسه‌ای کوتاه میان آموزش و پرورش دوره‌ی ابتدایی ژاپن و ایران گفت و گویی ما موریتا را پیگیری کنید.

نظام آموزشی ژاپن به چند دوره تقسیم می‌شود؟

نظام آموزشی و پرورشی ژاپن به شش سال ابتدایی، سه سال راهنمایی و سه سال

معلم‌ها هفته‌ای یک بار جلسه دارند. در همین جلسه مدیر مدرسه حرف‌های معلم‌ها را گوش می‌دهد. هر هفته معلمان کلاس‌های اول با هم جلسه دارند و این جداست و یک جلسه‌کلی هم دارند که همه‌ی معلم‌ها هستند و شرایط دیگری دارد. هر پایه مسائل خود را عنوان می‌کند.

یک آموزگار قبل از معلم شدن باید چه آموزش‌هایی بینند؟ آیا آموزش ضمن خدمت دارد؟

باید در رشتۀ آموزش و پرورش تحصیل کند و حدائق مدرک لیسانس داشته باشد. بیشتر معلم‌ها لیسانس دارند. در دوره‌ی ابتدایی فوق لیسانس و دکترا خیلی کمتر هستند و اگر فوق لیسانس و دکترا هم داشته باشند، استاد دانشگاه می‌شوند. **SOGDIANA** از سال دوم لیسانس برای بازدید مدرسه می‌روند. سال دوم، سه روز در هفته در یک ماه به مدرسه می‌روند و در واقع کارورزی دارند و بعد خودشان چند روز کلاس داری می‌کنند.

همین دانشجویان می‌باشند گزارش هر روزه تهیه کنند که باید خیلی دقیق نوشته شود. سپس به معلم راهنمایشان می‌دهند و او ارزش‌یابی می‌کند.

آیا طرح درس در زبان مهم است؟
بله، خیلی مهم است. تهیه‌ی طرح درس را دانشجویان از سال سوم دانشگاه شروع می‌کنند و به مدت یک ماه هر روز خودشان طرح درس درست می‌کنند و به معلم راهنمایشان می‌دهند و معلم ارزش‌یابی می‌کند و تذکرائی می‌دهد. آن‌ها حتی با هم به کلاس می‌روند و معلم جدید به دانش‌آموزان درس می‌دهد. همین کارآموزی را حدود یک ماه انجام می‌دهند.

نحوه‌ی امتحان گرفتن و ارزش‌یابی در دوره‌ی ابتدایی به چه شکل است؟
ابتدایی امتحان دارد اما ارزش‌یابی در همان سه طبقه‌ی A، B، C یا خوب، متوسط و بد تعریف می‌شود که تا حدی به

خاصی داشته باشد، همه به او حمله می‌کنند و او بسیار صدمه می‌بیند!

خانم دکتر، شما در چند سال اخیر دفعات زیادی به ایران سفر کرده‌اید و در مطالعات و گفت‌وشنودها شرکت داشته‌اید. حتی از مدرسه‌های زبانی در تهران دیدن کرده‌اید. چه چیز در مدرسه‌های ما در دوره‌ی ابتدایی بیشتر توجه شمارا جلب کرده است؟
یکی از چیزهایی که جالب توجه بود اینکه بچه‌های ایران به حرف زدن اهمیت می‌دهند. به ارتباط کلامی خیلی اهمیت می‌دهند، توانایی ارتباط خیلی سطح بالاست. برقراری ارتباط ایرانی‌هایی که به زبان آمده‌اند همین طور است و خیلی آسان حرف می‌زنند. زبانی‌ها خیلی خجالتی هستند و احساس خود رانمی گویند. به نظرم در زبان هم باید به آموزش ارتباط برقرار کردن دانش‌آموزان توجه بیشتری شود.

پس به نظر شما توانایی برقراری ارتباط در بچه‌های زبانی کمی نسبت به بچه‌های ایرانی کمتر است؟
در ایران بچه‌ها حرف زدن و تلفظشان خیلی خوب است. کتاب درسی را خوب می‌خوانند و حفظ می‌کنند و اگر معلم سوال کند زود جواب می‌دهند. خیلی فعال و علاقه‌مندند اما در زبان خیلی ساخت می‌نشینند و گوش می‌دهند.

در مقایسه‌ی نظام آموزشی ابتدایی ایران و زبان با توجه به کتاب شما با عنوان «آموزش به مثاله فرنگ» نکته‌هایی را که برایتان جالب بوده است، بگویید.
در این کتاب، در مورد استعداد صحبت کرده‌ام به زبان زبانی نوشته شده است و در مورد نظام آموزش و پرورش ایران مقاله دارد.

آیا مدارس ابتدایی زبان خیلی بزرگ‌اند؟
این قانون است. طبق قانون مدارس زبان پسیار بزرگ هستند.

ارزش‌یابی توصیفی شمانزدیک است.

در مورد کتاب‌های درسی دوره‌ی ابتدایی اول، دوم تا ششم توضیح بدھید.
دانش‌آموزان این پایه‌ها چه درس‌هایی می‌خوانند؟
در سال اول و دوم درس‌ها ریاضی، زبان زبانی، زندگی، علوم اجتماعی، ورزش، هنر و موسیقی هستند.
از سوم، ریاضی، اجتماعی، علوم و علوم اجتماعی جدامی شود.

چه درس‌هایی در دوره‌ی ابتدایی اهمیت بیشتری دارد؟
هر دانش‌آموز زبانی به چیزی علاقه‌مند است مثلًا علوم برای همه مهم است، از اول دبستان می‌پرسند به چه چیزی علاقه دارید. مثلاً اگر یکی بخواهد عکاس شود، درس هنر برایش اهمیت دارد.

آیا آموزش روسایی هم دارند؟
آموزش‌ها حدوداً در یک سطح است اما اگر استانی جزیره‌های زیادی داشته باشد یا مدرسه‌ها هفت تا ده نفر دانش‌آموز داشته باشند هر پایه یک معلم خواهد داشت. مثلاً اول و دوم یک معلم، سوم و چهارم یک معلم و پنجم و ششم هم یک معلم دارند.

محتوای کتاب‌های درسی در کل کشور یکسان است؟
در زبان چندتالیفی وجود دارد. شرکت‌های خصوصی کتاب چاپ می‌کنند و به دولت می‌دهند و دولت اجازه می‌دهد که با نظارت اداره شهرداری انتخاب کنند. اگر دوره‌ی راهنمایی باشند اداره‌ی آموزش و پرورش استان می‌تواند انتخاب کند. اما در سطح هر شهر همه‌ی کتاب‌ها یکسان هستند.

در چند سال اخیر چه معضلات و مشکلاتی را در نظام آموزشی زبان دیده‌اید؟
همان طور که گفتم بچه‌ها در زبان گروهی کار می‌کنند. اگر کسی کار عجیب یا فکر

در ایران معلم‌ها
خیلی تلاش
می‌کنند، خیلی
فعال‌اند، عاطفی
هستند و همیشه
طرف بچه‌ها را
می‌گیرند و همیشه
یک طرف را حمایت
نمی‌کنند، هوای هر
دو طرف را دارند.
معلم حرف می‌زند
وبچه‌ها جواب
می‌دهند و ارتباط
زیادی دارند

می‌پرسند که شما دوست دارید در آینده چه
بخواهید.

آن‌هایی که سطح‌شان بالا باشد دوست
دارند دکتر شوند. از بچه‌ی دوره‌ی ابتدایی
می‌پرسند شما چه چیز را دوست دارید و به
چه چیز علاقه‌مندید.

در سال سوم راهنمایی بچه‌ها بیرون کار
می‌کنند، در بیمارستان کار می‌کنند. آموزش
و پرورش زبان از ده سال پیش این طرح را
شروع کرده است که بچه‌ها با کار آشنا شوند.
وزارت کار و آموزش و پرورش با هم همکاری
می‌کنند. از بچه‌ها می‌پرسند دوست داری در
آینده چه کاره شوی؟

درس انشا در دوره‌ی ابتدایی زبان چقدر
اهمیت دارد؟

خیلی اهمیت دارد. هر روز مانند مشق
شب باید بنویسند. هر موضوعی که خودشان
دوست داشته باشند، انتخاب می‌کنند.

خواننده‌های ما وقتی این گزارش را
بخوانند، می‌پرسند شما چطور این قدر
خوب فارسی صحبت می‌کنید؟ چرا به

فارسی علاقه‌مند شدید؟

خودم در ذهنم جاده‌ی ابریشم و تاریخ را
دوست داشتم و عکس مسجدشاه و شهرهای
ایران را می‌دیدم. برایم جذاب بود. اول زبان
انگلیسی را دوست داشتم و آموختن آن را از
راهنمایی شروع کردم. کل ربان‌های خارجی
و بهویژه فارسی را دوست دارم.

آیا دانش‌آموزان در دوره‌ی ابتدایی کتاب
درسی خودشان را به خانه می‌برند؟
بله، فقط در مدارس خصوصی نمی‌برند. در
مورد همین کار هم در اداره‌ی آموزش و پرورش
استان تصمیم می‌گیرند و هر استان و
شهرداری قانون متفاوتی دارد. این رانیز
بگوییم در ایران معلم‌ها خیلی تلاش می‌کنند،
خیلی فعال‌اند، عاطفی هستند و همیشه
طرف بچه‌ها را می‌گیرند و همیشه یک طرف را
حمایت نمی‌کنند، هوای هر دو طرف را دارند.
معلم حرف می‌زند و بچه‌ها جواب می‌دهند و
ارتباط زیادی دارند.

تعداد دانش‌آموزان در کلاس‌های دوره‌ی
ابتدایی چند نفر است؟

قبلاً ۴۰ نفر بود اما حالا ۳۵ نفر شده است.
در مدارس شهرداری هر کلاس ۲۰ تا ۳۰ نفر
است.

همچنین در مدرسه‌های انتاقی مخصوص اولیا و
مریبان است که در آن جلسه تشکیل می‌دهند!
از کلاس اول تا ششم، سه بار در یک سال
تحصیلی جلسه‌ی کلی تشکیل می‌دهند.

آیا آمدن پدر و مادرها به مدرسه‌ی اجرایی
است؟

بیشتر مادرها به مدرسه سر می‌زنند. من در
مدرسه‌ای در توکیو دیدم که پدرها و مادرها
آمده و آخر کلاس ایستاده بودند و مشاهده
می‌کردند که معلم‌ها چه طور درس می‌دهند.
از طرفی برای اینکه کیفیت تدریس معلم‌ها
نیز بهتر شود سر کلاس معلم‌ها دیگر
می‌روند و مشاهده می‌کنند و نظرشان را در
جلسه‌ی می‌دهند و این گونه کیفیت تدریس شان
را بالا می‌برند. اجرایی نیست، اما بیشترشان
این کار را می‌کنند.

بچه‌های زبانی هم دوست دارند دکتر
شوند؟

در رابطه با آموزش شغل باید از بچگی
آشنا شود. مثلاً در ایران دانش‌آموزانی که
خیلی باستعدادند، همه می‌گویند باید دکتر
یا مهندس شوند. در زبان هم همین طور
می‌گویند. در ابتدایی شروع می‌کنند و